

పెండ్లిమొచ్చట.

గొల్లకోట సూర్యారావు.

బ్రికవూరిలో రామారావును ధనకుడుండెను. అతని రెండవభార్య వసుధ. అతని మొదటిభార్య కుమార్తె సత్యవతి. ఆమె వయస్సు 14 సంవత్సరములు. అంగసౌష్ఠవ మిప్పుడిప్పుడే వృద్ధికాజొచ్చెను. నీలోత్పములవంటి కన్నోయి గలిగిన యామె వదనసౌందర్యము ముద్దుల మూటగట్టుచుండెను. బొంబాయిలోను, చెన్నపట్టణములోను తయారుకాబడిన నూనెలను తలకు బట్టించుకొనుచు, జర్మనీదేశపు వింతవింత రంగులను, విలాసముగ ధరించుచు, బవేరియానుండివచ్చిన తర్జుకులను వేలలాడు జడపొడుగునను యుంటించుకొనుచు తనయొక్క సౌందర్యమును వృద్ధిగాజేయుచు కాలము గడుపుకొనుచుండెను.

రామారావు సత్యవతిని కామేశ్వరరావునకు యిచ్చి వివాహముచేయు నుద్దేశముతో అతను కామేశ్వరరావుని చూచుటకు వెళ్ళెను నూనూగుమీసములనుబట్టి యాతని 16 సంవత్సరముల వయస్సు అని చెప్పవచ్చును. ముఖవర్ణము మెనవ యూపన దివ్య శేజోవిరాజితమై మనోహరమగుచుండెను. పాశ్చాత్య నాగరికత ననుసరించి యాతని ముంగురులు సవరింపబడియుండెను. ప్రేమార్థములై దివ్యకాంతియుతమై యాతని హృదయ నైర్మల్యమునున మాయకతను బాటుచున్న నయనేంద్రియముల కీతడెలనో రెండు గాజుపెంకుల నడ్డముపెట్టుకొనెను. ఆతడొక సన్నని మల్లలాల్పీని ధరించెనుండెను. బుగారు బొత్తాములా లాల్పీని ధరించెనుండుటచే నవి యాతనివెడదయ్యెమునమిలమిలంబుడుచుండెను. అతనిభాష్యావేచమునుబట్టి యతడొక విద్యార్థియని చెప్పక తప్పదు. రామారావు కామేశ్వరరావు తండ్రితో మాట్లాడివచ్చెను. వసుధ తనభర్తను పెండ్లివిషయములను అడుగుచుండెను.

వ:—మీపుత్రిక వివాహము ఎప్పుడు చేసెదరు.

రా:—అట్లనుచుంటివేల ? నాపుత్రికవివాహము నీకానందదాయకము గద.

వ:—ఎవరిపుత్రిక.

రా:—మనపుత్రికగాదా ?

వ:—లలిత నాపుత్రికెట్లగును ? ఈకలుపు గోలుతనము నావద్ద పనికిరాదు.

రా:—ఇంతకు లలితకు వివాహము చేయుటకు నీకిష్టములేదా ?

వ:—నేను అట్లుఅందున ? ఈమాటలకేమి సరిగా-మీయల్లులి వయసెంత,

రా:—నాయల్లుడేనా ? నీయల్లుడుకాదా ?

వ:—అబ్బ! అడిగిన మాటకు సమాధానము చెప్పురుగద.

రా:—వదునాని సంవత్సరములు.

వ:—సుందరాంగుడేనా ?

రా:—ఆ.

వ:—నావలెనుండునా.

రా:—ఛీ అట్లుమాటలాడెదవేల ?

వ:—నాప్రేక్ష మింకర్థము గానప్పుడు ఏమి చేయగలను ? నావలెనుండునా ? నాకన్న వల్లగనుండునా ? యని యడిగితిని ధనవంతుడేనా ?

రా:—అతని మేనమామ ధనవంతుడు.

వ:—బలే-ఇది యన్నిటికన్నను బాగుగావున్నది. మేనమామ ధనవంతుడైన అతనికి ఏమి వచ్చును ? మేనమామ ధనముచూచి మీరుపిల్లనిచ్చుచుంటిరా ?

రా:—పూర్తిగ విసకముందె నెవ్వరివేల ? పిల్లవాడు చదువుకున్నవాడు-ధనవంతుడు. తెలిసినదా ?

వ:—పిల్లవాడివిషయమే నాకుగావలసినది-
ఏమాత్రము ధనముండును.

రా:—సాలున కయిదువందల రాబడిగల
భూవసతి.

వ:—గొప్ప భాగ్యవంతుడే ?

రా:—అప్పుడే తాటాకు గట్టకుము పిల్లవా
నినిజూచిన నీవట్లు మాటలాడవు ?

వ:—పిల్లవానిని జూడన మాట్లాడవని నొ
క్కిచెప్పచుంటిరేలే ? అతనికన్న యింకొకగొ
ప్పసంబంధము కలదు మీరు చూచిన బాగుండు
ను. అది తప్పక చేయవలెను.

రా:—ఎవరి యువకుడు.

వ:—మీకు తెలియనప్పుడు పేరుచెప్పిన
మాత్రము బ్రయోజనమేమి ?

రా:—పేరుచెప్పిన గుర్తించగలను.

వ:—చెప్పినను తెలిసికొనజాలరు.

రా:—చెప్పుట కిష్టములేదనుము.

వ:—మీరు తప్పక చేసెదను అని వాగ్దాన
ముయిచ్చిన చెప్పెదను.

రా:—ఆ-

వ:—మీరు ఆసంబంధము చేయని యడల
మీకు నాకు యింతేయని యతనివద్దనుంచి లేచి
నిలబడెను.

“ సత్యమును ” నొకయువకుడుండెను. అత
నికి ముప్పదిరెండు సంవత్సరములు. అతనికి రెం
డవ వినాహము. సౌవత్సరమునకు ఎనిమిదివంద
లరూపాయల భూవసతి. ప్రద్యోగి భార్యచనిపో
యిఆరు మాసము లయినది. అనిచెప్పి అతనిని
నిర్బంధముచేసి వినాహము చేయించెను.

* * * *

ఆమె కాపురమునకు వెళ్ళి వకసంవత్సరమై
నది. తనభర్త వేశ్యాకాంత లోలుడని తెలిసికొ

నెను. సీత, సావిత్రీ మున్నగు స్త్రీరత్నములు
తమభర్తలను బూజించి, సేవించి, యారాధించి
కృతార్థులయ్యారో అట్లనె ఆమెకూడ భర్తను
సేవించుచుండెను. తెల్లతండ్రిలు చేసిన వినాహ
మునకు విచారించుచుండెను.

భాను డస్తమించుసరికి యామె సంపెంగ,
సన్నజాజి మున్నగు పుష్పములను ధరించి, ఆమె
వదనమండలమున నీగ వ్రాలినట్లు నల్లనిచుక్క
బొట్టు దృగ్గోచరమగుచుండెను. చిలకవట్టు చీర
పై తెల్లసిల్కు జాకట్టు ధరియించి శయ్యాగార
మున నిలువులద్దము యొద్ద నిలువబడి తనశృంగా
మునకు సౌందర్యమునకు నచ్చెరువందుచు చూ
గురుల సవరించుకొనుచు మధ్యమధ్య చేయిమా
లుతో తుడుచుకొను చుండెను.

అప్పుడు గోవిందరావు వస్త్రులులను ధరి
యించి చల్లని పిల్లగాడ్డు లటులిటు గదులుచు
హాయిగొల్పు సాయంసమయమున “ సత్యము”
తనవేశ్యయుగు “ కాంత ” నొద్దకు బయలుదేరి
చుండెను. యింతలో భార్యజూచి “ యెచ్చటికి
ప్రయాణము ? ” అని పలుకరించి శయ్యపై
గూర్చుని తనభర్తనుగూడ దనప్రక్క గూర్చుం
డబెట్టుకొనెను. తన యడమతోడ నాతని కుడికా
లుమీద నుంచి తన ముంగురులను సవరించుట
కాతని కవకాశమును కలుగజేసెను. సత్యము
ఒకచేత దాని ముంగురులను దిద్దుచు రెండవచే
తని దాని మెడమీదుగ దెచ్చి కుడిరోమ్మున
జేర్చి సరసముగా మాట్లాడుచుండెను.

స:—ఇప్పుడే వచ్చెదను

స:—తాటిచెట్టు నెక్కితివేలయన దూడ
మేతకొరకు “ యనినట్లు ఎచ్చటికి వెళ్ళుచుంటిర
ని యడుగ ఇప్పుడే వత్తునని సమాధానము
చెప్పచుంటిరేమి ? ” ప్రియురాలగు కాంతవద్దకా

స:—ఛీ- ఛీ- ఛీ- కాదు.

స:—కాకపోయిన పోనిండు తమతో కొన్ని విషయములు మాట్లాడవలసియున్నది. నక పావు గంట కాలమాగలరా ?

స:—కొంత సేపయిన పిమ్మట మాట్లాడ కూడదా ?

స:—యిప్పుడే మాట్లాడదలచితిని. కాబట్టి కొంతసేపు నాయందు దయవ్రుంచి వ్రుండవలెను.

స:—ఆ - చెప్పుము.

స:—చెప్పినను మీరు వినదు అయినప్పటికి చెప్పక తప్పదు.

స:—అబ్బ ! ఆసోది యంతయు నెందులకు? చెప్పరాదా ?

స:—చెప్పుచుండగానే త్వరపడవరేల ? మీరు ప్రతిదినము ఎక్కడికి వెళ్ళుచుంటిరి.

స:—షికారునకు

స:—పిల్లిపాలు త్రాగుచుండగా ఎవరు చూచుట లేదనుకొనుట భావ్యముకాదు. లోకు లు కాకులను సామెత తెలిసియుండియుకూడ బాంకెడరేల ? మీరు అట్లు ప్రేమించుటతగునా? దాని ప్రేమకుశ్చిత్ర ప్రేమ - ప్రేమయననేమో దానికి తెలిసియున్నదా ? కుత్సిమ ప్రేమ క్రూరమిభితమగు ప్రేమ. నిజమగు ప్రేమకును హీనజాతి కులటయగు వేశ్యలకును చాలా దూరము.

స:—అబ్బ ! యిప్పుడు ఈచదువంతయు అనవసరము. చెప్పదలచినదేము చెప్పుము.

స:—చెప్పదలచినదేమున్నది. శతకోటి మాయ వేషముల జూపుచు అస్త్రాఘవము సేయు చు కనుకట్టుగట్టుచు హేయముగ జీవయాత్రాసా గించు “కాంత” బుమ్ములను వలలోవేసుకొనెను.

స:—ఈపిచ్చి దురభిప్రాయమును పోగొట్టు కొనుము. ఇప్పుడే వచ్చెదనని ఆమెను వదలించు కొని పోయెను.

ఆహా ! ఏపవిత్ర దేశమున తమ పాతివ్రత్య మహిమచే మృత్యుదేవతను గూడా ధిక్కరించి జయమొందిన సీలవతు లుద్భవించిరో, ఏపవిత్ర దేశమున పురుషులను కన్నెత్తయైన చూడని పరమపవిత్రులగు వద్మానసలుండిరని దేశదేశ ములవారు చెప్పుకొనుచుండిరో, అట్టి భాగ్యవంత మగు భారతదేశమున నాయీకులాంగ నానందో ద్యానవనము కుతారములగు పణ్యాంగనలుండిరి? యీజాతి లనుజూచి యెందరు సుందరులు బొందనబడును శిరి. యాయపార పారావార ధా రుణీతలంబున నెందరు హాయిందన సుందరీమణు లు నిజనాయ కులధర్మన మపేక్షించి అల్లాడు చుండిరో ! ప్రాణపతులతో నోరార మాటలా డుటకైన నోచుకొన కెందర రవిందానసలు కన్నీరు మున్నీరుగా నేడ్చుచుండిరో యని తల చుచు ఆమె ఆత్మహత్య గావించుకొనెను.

మా ఆవిడ కుక్కపిల్లనరదా

వి. వి. యస్. ఆర్. హనుమంతరావుగారు.

మా ఆవిడకి కుక్కపిల్లని పెంచడం అంటే చాలా సరదాగా వుండేది. ఒక కుక్కపిల్లని సంపాదించమని నన్నునేకసార్లు వేడుకొంది. కాని

ఉద్యోగం వనితోందల్లో అస్తమానం వుండడం చేత ఎప్పటికప్పుడు నేనీసంగతే మరనిపోతూ వుండేవాణ్ణి. ఆఫీసునుండి యింటికి వచ్చిన వెంట